

Подорожі Сіндбада-мореплавця

Євген Литвиненко

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Серія «Скарбничка казок світу»

Подорожі

Сіндбада-

Мореплавця

Подорожі Сіндбада-мореплавця

Принц Омир та принцеса Шахразада

Летюча скриня

Грушева дівчинка

Жив собі...

...у давні казкові часи правління великого східного володаря Харуна аль-Рашида купець на ім'я Сіндбад. Побував він у багатьох країнах, плавав різними морями і дістав прізвисько Мореплавець. Але наша оповідь починається з іншої людини.

ПОДОРОЖІ СІНДБАДА-МОРЕПЛАВЦЯ

У місті Багдаді жив бідняк, котрого звали Сіндбад-носій. У спеку та холод носив він вантажі за невелику плату, якої ледве вистачало на вбогий харч. Якось Сіндбад-носій проходив повз один багатий дім. Із розчинених воріт лилися звуки чарівної музики, долинав пташиний щебет, аромат квітів і чулося дзвеніння прохолодних струменів водограю.

— Ех! — вигукнув Сіндбад-носій.— Звідкіля тільки береться у людей багатство? Я працюю з ранку до ночі, а комусь добро падає просто з неба.

Аж тут вийшов із воріт слуга й запросив його в будинок. Зустрів бідняка господар у розкішному вбранні.

— Як тебе звати? — спитав він.

— Сіндбад-носій.

— А я Сіндбад на прізвисько Мореплавець,— мовив багатий пан.— Заходь, сідай і пригощайся. А я розповім тобі, як дісталось мені це велике багатство.

І Сіндбад-мореплавець почав свою оповідь:

— Якось спорядив я корабель і вирушив торгувати у далекі країни. Пливли ми з одного моря в інше, від острова до острова, від міста до міста. Сталося так, що кинули ми якір біля берегів острова, схожого на чарівний сад. Зійшли на берег, і кожен узявся до свого діла. Аж раптом я почув крик капітана:

— Рятуйтеся! Це не острів, а велетенська рибина!

Рибина зрушила з місця й попливла у відкрите море. Пройняті жахом, кинулися моряки до свого корабля. Дехто із щасливців устиг видертися на борт, але багато хто втопився. Я не встиг добігти до корабля й напевно потонув би, проте, на щастя, пливла по хвилях порожня бочка. Я захопився за неї, і мене прибило до невідомого острова. Зненацька я побачив кобилу, припнуту до забитого в землю кілочка. Переді мною з'явився чоловік.

— Хто ти? — спитав він.

— Я нещасний, котрий зазнав корабельної аварії.

Чоловік погодував мене, розпитав про всі мої пригоди й розповів таке:

— Ми конюхи великого царя аль-Михрджана. Коли на небі з'являється новий місяць, ми приводимо на берег своїх лошиць. Виходять із моря пінногрові жеребці, грають цілісіньку ніч із лошицями, а невдовзі народжуються такі гарні лошата, яких світ не бачив.

Ми розмовляли з ним усю ніч, бачили чудових жеребців, а на ранок мій рятівник відвіз мене до царського палацу. Знову мені довелося повторити свою розповідь, чим я дуже потішив царя. На віддяку він призначив мене начальником морської гавані. Одягнений у розкішне вбрання, я зустрічав новоприбулі кораблі. Нудьгуючи за домівкою, я щоразу розпитував моряків, звідкіля вони прибули і куди прямують. Та ось трапилося так, що в гавань зайшов великий корабель. Розвантажували великі паки, і на одній з них я побачив знайоме тавро.

— Хто власник цих товарів? — запитав я.

І відповів мені капітан:

— Плив із нами багатий купець Сіндбад. Він потонув у морі, його затигла під воду гігантська рибина. Ці товари належать йому.

— Знай же! — вигукнув я.— Перед тобою стоїть сам Сіндбад!

• • •

Далі — у повній книжці «Подорожі Сіндбада-мореплавця».

nashaknyga.com.ua